

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1861

CXCII. Papst Innocenz VII. beauftragt den Dechanten der Marienkirche zu Stettin, Franz Hoppen zu dem Besitz einer ihm im Kloster Seehausen gebührenden Vicarei zu verhelfen, am 11. Februar 1404.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55721)

Brandenborch, vltimi rectoris eiusdem, honorabilem virum Magistrum Ottonem Bandeloven presentium exhibitorum vestre paternitati presentibus presentamus pro et cum ipso humiliter supplicantes, quatenus eidem accessum et institutionem ad memoratum altare conferre dignemini facientes eundem in possessionem corporalem induci ac de fructibus et obuencionibus ipsius integre prouideri. Datum in dicto opido, Anno domini Millesimo CD°. tercio, feria quarta ante diem beati Bartholomei, nostro sub secreto appenso.

Nach Bestmann's Abschrift des Originals.

CXCII. Pappst Innocenz VII. beauftragt den Dechanten der Marienkirche zu Stettin, Franz Hoppen zu dem Besitz einer ihm im Kloster Seehausen gebührenden Vicarei zu verhelfen, am 11. Februar 1404.

Innocencius, Episcopus, seruus seruorum Dei, Dilecto filio et Decano ecclesie beate Marie Stetinensis Caminenfis Dioecesis, Salutem et apostolicam benedictionem. Dignum arbitramur et congruum vt illis se reddat sedes apostolica graciosam, quibus ad id propria uirtutum merita laudabiliter suffragantur. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Francisci Hoppe, clerici Caminenfis Dioeceseos, Magistri in artibus, peticio continebat, quod olim perpetua vicaria ad Altare sanctorum Marie virginis et Mathei Apostoli situm in ecclesia Monasterii Monialium in Sehufen, ordinis sancti Benedicti, dicte dioeceseos per clericum secularem gubernari consueta, quam quondam Johannes Brandenborch ad ipsum altare perpetuus vicarius dum uiuere obtinebat, per ipsum Johannis obitum, qui extra Romanam Curiam diem clausit extremum, uacante dilectus filius Fredericus de Eyfteden, laicus eiusdem Dioeceseos uerus patronus dicte vicarie et existens in pacifica possessione uel quasi iuris presentandi personam ydoneam ad eandem vicariam dum uacat pro tempore, prefatum Franciscum ad ipsam vicariam sic uacantem Venerabili fratri nostro Nicolao, Episcopo Caminenfi, infra tempus legitimum presentauit ipseque Episcopus eundem Franciscum in dicta Vicaria auctoritate ordinaria instituit, dictusque Franciscus vigore presentacionis et institutionis predictarum eandem Vicariam extitit pacifice affectus. Cum autem sicut eadem peticio subiungebat dictus Franciscus dubitet presentacione et institutione predictas ex certis causis iuribus non subsistere et sicut accepimus dicta Vicaria adhuc vt preferitur vacare noscatur, Nos uolentes dictum Franciscum, apud nos de litterarum sciencia uite ac morum honestate aliisque probitatis et uirtutum meritis multipliciter commendatum, horum intuitu fauore prosequi gratioso, discrecioni tue per apostolica scripta mandamus, quatinus, si post diligentem examinationem dictum Franciscum ad hoc ydoneum esse reppereris, super quo tuam conscienciam oneramus, vicariam predictam, que sine cura est et cuius fructus, redditus et prouentus Quatuor marcharum argenti, secundum comunem extimacionem valorem annum, vt idem Franciscus asserit, non excedunt, siue vt premititur siue alias, quouis modo aut ex alterius cuiuscunque persona uacet, eciam si tanto tempore uacauerit, quod eius collacio iuxta lateranensis statuta Consilii ad sedem predictam legitime deuoluta, uel ipsa vicaria dispositioni Apostolice specia-

liter referuata existant et super ea inter aliquos lis cuius statum presentibus haberi uolumus pro expresse in dicta curia uel extra eam pendeat indecisa, eidem Francisco, dummodo ipse in dicta vicaria intrusus non fuerit et tempore datarum presentium non sit in ea alicui specialiter ius questum cum omnibus iuribus et pertinentiis suis, auctoritate nostra conferre et assignare procures, Inducens per te uel alium seu alios eundem Franciscum uel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem Vicarie iuriumque et pertinentiarum predictorum et defendens inductum, amoto exinde quolibet illicite detentore, ac faciens ipsum Franciscum uel dictum procuratorem pro eo ad prefatam Vicariam ut est moris admitti, sibi que de ipsius vicarie fructibus, redditibus, proventibus, iuribus et obventionibus uniuersis integre responderi Contradictores auctoritate nostra appellatione postposita compescendo: Non obstantibus tam pie memorie Bonifacii Pape VIII. predecessoris nostri, quam aliis constitutionibus apostolicis contrariis quibuscunque, Aut si aliqui super prouisionibus sibi faciendis de huiusmodi uel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus speciales uel generales dicte sedis uel legatorum eius litteras impetrarint, eciam si per eas ad inhibitionem, referuacionem et decretum, uel alias quomodolibet sit processum quibus omnibus dictum Franciscum in affectuacione dicte vicarie uolumus ante ferri, sed nullum per hoc eis, quo ad affectuacionem beneficiorum aliorum preiudicium generari; Seu si Episcopo Caminensi pro tempore existenti, uel quibusuis aliis communiter uel diuim ab eadem sit sede indultum, quod ad receptionem uel prouisionem alicuius minime teneantur et ad id compelli aut quod interdicti, suspendi uel excommunicari non possint, quodque de huiusmodi uel aliis beneficiis ecclesiasticis ad eorum collationem, prouisionem, presentacionem seu quamuis aliam dispositionem coniunctim uel separatim spectantibus nulli ualeat prouideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mencionem et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali uel speciali cuiuscunque tenoris existat, per quam presentibus non expressam uel totaliter non insertam effectus earum impediri ualeat quomodolibet uel differri et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mencio specialis. Nos enim si dictus Franciscus ad hoc repertus fuerit idoneus ut preferatur ex nunc perinde irritum decernimus et inane si secus super hijs a quoquam quauis auctoritate scienter uel ignoranter contigerit attemptari, ac si die datarum presentium eidem Francisco de dicta vicaria cum interposicione decreti prouideri mandauissemus. Datum Viterbij, III°. Idus Februarij, Pontificatus nostri Anno secundo.

Nach Beckmann's Abschrift des Originals.

CXCIII. Thitze von Gloyen, Mannrichter im Uckerlande, ermächtigt den Rath zu Prenzlau, wegen einer von Lüdecke Kraß erlittenen Beraubung sich eines Werths von 100 Mark Brandenburg. Silbers aus seinen Besizungen zu bemächtigen, am 23. März 1405.

Ick Thitze van Gloyen, Mannrichter in deme Uckerlande van des Dorchlichtegen Forsten wegen Hern Jostes, Marggraven tu Brandenburg vnd Hern tu Merhen, bekenne vnd betüge apenbar in deszeme Brive vor allen denghenen, dar hi vorkompt, dat vor mins Hern